

PITUFFIK

GREENLAND CONTRACTORS

NEWS

COM i nye faciliteter

Somniosus microcephalus

Firmasport i Thule

Indhold

Nr. 3/2011

Side 2

Redaktørens spalte

Side 3

Site Manager

Side 4

COM i nye faciliteter

Side 6

Besøg af isbjørne

Side 7

Base Supply beretter

Side 8

Somniosus microcephalus

Side 11

Firmasport i Thule

Side 12

RAL i Thule

Side 14

Jubilarer

Side 16

Sprogundervisning

Side 17

Det Gastronomiske Selskab

Gerne flere indlæg, tak!

Sommeren går nu på hæld og jeg skal da lige love for, at vi kom ind i stormsæsonen på dagen den 15. september i år. For de læsere, der ikke befandt sig på basen, kan jeg fortælle, at vi midt på formiddagen blev meldt i en "Storm Charlie", hvilket betød, at vi alle skulle forlade vores arbejdspladser og søge hjem. Stormen løjede først af hen på natten, så mon ikke der blev hygget rundt om i barakkerne med varm kakao og boller for at fejre denne sæsons første storm.

Siden sidste udgave af Pituffik News (nr. 2/2011) har vi fået afholdt GC's 25 års jubilæum i juni måned - og hvilken en. Jeg er sikker på, at rigtig mange medarbejdere og gæster husker jubilæumsugen for noget helt specielt. Revyen, musikken, maden, de skøre tjenere, udsmykning i hangaren og ikke mindst alle gæsterne, som var med til at fejre firmaet.

Vinteren går os i møde og alle udendørs aktiviteter - både i fritiden og på arbejdet drosles ned, det er

blevet koldere og nu også mørkt i det mindste om natten. Over sommeren fik jeg bl.a. mulighed for at kigge lidt nærmere på "vores alle sammens" RAL-skib, og jeg var heldig at komme ud på en tømmerflåde - og så i Thule. Jo det er skam berigende at være "reporter".

Men, når det så er sagt, skal jeg hermed også komme med en opfordring til, at flere kommer med indlæg til bladet. Det kan være både fagligt og ikke-fagligt stof.

Jeg glæder mig over, at kolleger i firmaet roser bladet, men det kræver noget indhold og det håber jeg, at flere vil bidrage med. Måske sidder du og tænker over "et skriv", men er ikke helt sikker på interessen for det eller synes du måske ikke, at "du er god til at skrive"? Det er også helt okay, for jeg skal gerne prøve at sætte de skrevne ord på din historie - kontakt mig blot og vi kigger på det sammen - for vores alle sammens fornøjelse.

/Af Mette Winther Eriksen

Vidste du at...

Biblioteket i Borgerrådets lokaler bygning 445C, råder over 1800 bøger fordelt på 1200 stk. indenfor skønlitteratur og 600 stk. indenfor faglitteratur.

Vinteren er kommet til Thule - ganske pludseligt - og endda mindst fire uger før normalt. Dermed er der sat punktum for den travleste sommer i mange år. Aktivitetsniveauet i GC har slået rekord i år, og alle afdelinger har haft lynende travlt. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sige tak til alle GC's medarbejdere for den store indsats, der er ydet sommeren igennem i alle afdelinger.

Vi kan se tilbage på en begivenhedsrig sæson, som startede med GC's 25-års jubilæumsfest i juni og sluttede med direktørskifte i GC i oktober.

GC's direktør Steen Groth Clausen har valgt at gå på pension den 1. oktober 2011 for dermed at få mere tid til familien og fritidsinteresserne. Vi siger Steen tak for det store arbejde, han har lagt i GC gennem mange år i forskellige perioder - i sidste omgang siden 2004. Steen har stået i spidsen for adskillige udviklingsprojekter i GC gennem årene, og i de sidste syv år stået i spidsen for udviklingen af GC hen mod en moderne arbejdsplads,

som ikke er væsentligt forskellig fra andre moderne arbejdspladser rundt om i verden - bortset fra beliggenheden. Vi ønsker Steen alt godt i fremtiden.

Samtidigt byder vi GC's nye direktør Peter Kofoed velkommen. Peter er et kendt ansigt i Thule, idet Peter gennem en årrække har været medlem af GC's Bestyrelse og i denne egenskab har besøgt Thule mange gange. Vi ser frem til samarbejdet med Peter.

Det har vejræssigt været en god sommer med fint vejr og mange muligheder for at nyde den dejlige grønlandske natur - sejlturene med Blue Jay har været vældigt populære, ligesom gokart banen har været benyttet flittigt også til særlige afdelings-arrangementer. Både antallet af passagerer, som har benyttet Blue Jay, og antallet af personer, som har brugt gokart banen, har slået rekord.

De fem biler, som GC's bestyrelse har indkøbt, og som GC's medarbejdere kan låne til rekreative formål, er ankommet med det sidste skib, og de er snart klar til udlån.

I løbet af den lidt mere stille tid, som kommer de næste måneder, skal vi arbejde med at optimere planlægningen i alle led, således at vi kan opnå en endnu højere tilfredshed i dagligdagen og en øget effektivitet fra start til slut af en proces.

Antallet af arbejdsulykker er fortsat for højt, og vi skal arbejde på at minimere antallet - og gerne helt eliminere dem (én ulykke er altid én for mange) - men det kræver en

indsats fra os alle i form af almindelig omtanke før et job startes, samt konsekvent brug af de værnemidler, som er til rådighed.

Jeg ønsker alle et godt efterår.

Inge W. Bülck

Det ny #1411

Jeg fornemmer det med det samme, jeg kommer ind i bygningen – her er bare et dejligt og tempereret indeklima. Lugten – eller for nogle duft – af nye tæpper, nye møbler, nyt træ, maling, ja det hele er bare nyt.

Jeg beskriver her miljøet i #1411, hvor Communications er flyttet i efter renoveringen som omtalt i Pituffik News nr. 1/2011. Jeg er nysgerrig efter at høre medarbejdernes vurdering af deres nye arbejdsmiljø- og omgivelser, eftersom de kom fra bygningerne #287 (Hilltop) og #113, hvor alle teknikere holdte til.

De første medarbejdere, jeg møder, er dispatcherne Henrik Beierholm og Jørgen Mortensen. Henrik sidder barfodet på Alarmcentret godt lænet tilbage i en lækker kontorstol. Han har 2 års erfaring som dispatcher i #287 og er meget begejstret for de nye omgivelser. I #287 var indeklimaet tæt, som oftest ekstremt fodkoldt og derudover meget svært at holde en fast temperatur i rummet generelt. Der var kun få og små vinduer, så der var eksempelvis ikke de store muligheder for at kigge ud på den selvsamme storm, som dispatcherne gang på gang melder ud omkring over radionettet.

Her i #1411 er der lyst og indbydende takket være de store vinduer. Inden længe kommer der en foldevæg op mellem de 2 vagthavende dispatcher, så hvis den ene ønsker dæmpet belysning eller anden temperatur omkring sig, bliver det muligt at opdele rummet, så det bliver til 2 mindre rum.

Her ses Henrik Beierholm på sin plads

Skrivebordene er større og dermed giver det bedre plads til de forskellige skærme og radionet, de vagthavende sidder og arbejder med hele tiden. Det er nu også muligt for den ene dispatcher at passe alle funktioner ud fra en plads (alarm, taxi, Hilltop, omstilling m.v.), hvorimod det kunne være lidt udfordrende førhen fysisk at passe 2 skriveborde, hvis den ene lige skulle træde af på naturens vegne, hente mad eller lignende.

- og her ses Jørgen Mortensen

Jørgen roser også de fine, lyse faciliteter og understreger det gode håndværk i bygningen. Som han siger; "alt spiller bare", og det er en fornøjelse at sidde i lokaler med den luftcirkulation, der er i hele bygningen. Det er absolut også et plus nu at have teknikerne i samme bygning således, at problemløsningen og kommunikationsgangen er meget hurtigere og kortere, der er mindre risiko for misforståelser og dette tilsammen giver både dispatcherne og teknikerne en lavere stressfaktor. Jørgen fortæller også, at de som dispatcher ikke kun fysisk føler sig tættere på teknikerne i samme afdeling, det har også givet dem et bedre forhold indbyrdes.

Til brug i en stormsituation havde de vagthavende i #287 et lille soverum til rådighed, hvor der ikke var andet end en gammel seng. Samme type rum har de nu også i #1411, blot større, med nye senge og nu med lampe i rummet – det er mere end de havde i #287.

I tilfælde af øvelser, større ulykker eller andre situationer, hvor EOC'en (Emergency Operation Center) bliver indkaldt, er der et rum i #1411 indrettet kun til brug for dette. I en given situation vil en af GC's repræsentanter i EOC'en kunne sidde her og have de helt samme pc- og radioadgange som dispatcherne, og dermed være direkte kontakttled for de vagthavende til EOC'en.

Samstemmende fortæller Jørgen og Henrik, at de nye omgivelser på en eller anden måde bare gør dem

gladere for at møde på arbejde - det giver alt sammen et løft til humøret. I og med, at dispatchernes arbejde medfører, at de ikke kan forlade arbejdspladsen til eksempelvis en tur i dining hall'en, sætter de også stor pris på de flotte køkkenfaciliteter, de har fået til rådighed i #1411. Det er et stort frokostrum med noget mere skabs- og køleskabsplads end de var vant til i #287, hvor de endvidere skulle dele faciliteterne med BAE (amerikanske kontrakter). Faktisk er frokostrummet så stort, at der er plads til hele afdelingens et par og 30 mand til møder og andre fælles arrangementer.

Jan Torp Christensen i det nye frokostrum

På min tur rundt i bygningen møder jeg også tekniker Jan Torp Christensen, der tidligere har haft sin gang i #113. Han beskriver den som en "kold kasse", hvor det trak ind overalt. Der var dårlige og små pladsforhold, knappe lysindfald og ingen ventilation. ATCALS tekniker Kim Kjelstrup Jensen supplerer med at havde man en flaske vand stående på gulvet frøs

den til is, og tændte man for elvarmen flere steder samtidigt, risikerede man, at sikringerne sprang på stribe. Der var faktisk ikke så meget godt at sige om den bygning.

I dag sidder teknikerne fordelt på 3 lyse storkontorer, hvilket giver dem mulighed for mere sparring med hinanden omkring arbejdsopgaverne. Medarbejderne blev under projektets opstart involveret omkring deres ønsker og behov for indretning, og de udtrykker generel tilfredshed med resultatet på trods af, at man mange steder udenfor Thule igen er gået væk fra at indrette storkontorer.

Miljøet er helt anderledes end det, de kom fra i bygning #113. Her er meget lyst, store vinduer, tempereret indeklima, ingen konstant susen fra ventilationen, flotte og nye møbler, det var faktisk kun skrivebordene, der kom med fra #113 til #1411. Herude har alle teknikerne endda fået et stort klædeskab til brug for deres tøj og faseposer, da de

jo ofte har brug for noget varmere beklædning end os "almindelige" kontorfolk. Sådanne ting lå mere eller mindre rundt omkring i bygning #113, og man var aldrig sikker på at kunne finde sin egen "bamsedragt".

Klædeskabe til alle teknikere

Et af de meget positive tiltag er indretningen af garagen, hvor bilerne kan køre ind og få reparation af radioer indendørs. Førhen foregik et sådan arbejde udendørs, hvilket oftest var en meget kold fornøjelse. Dog tror jeg, at det er den første garage, jeg har set beklædt med linoleum på gulvet.

Den ny garage

fortsættes næste side...

Fortsat fra forrige side...

I forbindelse med flytningen fra #113 til #1411 blev der også ryddet grundigt op i materiel, reservedele, værktøj, udstyr o.s.v. Alt havde egentlig sin plads i #113 – ikke nødvendigvis systematiseret, men det lå på hylderne og var ikke i vejen. Iblandt var der blot rigtig meget, som ikke længere benyttes og alt sådan er nu kasseret, så det var endnu en fordel af flytningen.

Faktisk sidder Jan længe og tænker over spørgsmålet, om der overhovedet er nogle ulemper ved at være flyttet til nye bygninger, men nej – måske hen ad vejen, men han er ikke stødt på dem endnu, siden de flyttede i starten af maj 2011.

Tak til medarbejderne i COM for velvilligt at have bidraget til denne artikel, og jeg kan kun give ATCALs tekniker Michael Kongstedt ret... COM er en sjov arbejdsplads – på alle måder.

/Af Mette Winther Eriksen

Vidste du at...

Politimesteren i Nuuk har givet tilladelse til, at DPI'en (den danske betjent) må afholde teori- og køreprøver til grønlandske kørekort på Thule Air Base. Et grønlandsk kørekort givet ret til at køre bil i Danmark under ferier og lignende - men ikke permanent. For yderligere information kontakt venligst DPI'en.

Den 6. juli havde basen besøg af en isbjørnmor med 2 unger. De blev allerede om eftermiddagen spottet ved P-mountain af et forskerhold, og blev senere på aftenen set krydse runway'en ud for hangar 7. Basen blev på det tidspunkt meldt op i en teknisk storm Delta, og al udgang var forbudt i en halv times tid, indtil bjørnefamilien havde fundet vej op på Sydbjerget. Her tumlede de rundt indtil de omkring kl. 22.15 blev observeret krydsende strandvejen til D-lauch og fortsatte ad vandvejen mod Saunders.

Fotograf: Finn Toftlund Frandsen

End of Year

Som så mange andre forkortelser på Thule er EOY endnu en i rækken.

EOY, eller "End of Year" som det hedder i daglig tale, er afslutningen på USAF finansår. USAF kører med forskudt regnskabsår, så EOY er den 30. september hvert år. Ikke nok med, at det slutter den 30. september, det slutter helt præcis kl. 03.00 Thuletid, og det betyder, at indkøberne i Base Supply skal stå til rådighed helt frem til kl. 03.00 natten mellem den 30. september og den 1. oktober.

For Base Supply's vedkommende betyder det ekstra aktivitet fra USAF med hensyn til indkøb. Vi begynder at mærke de først tegn på øget EOY aktivitet i august, og frem til 30. september bliver stemningen mere og mere intens. Vi styrer indkøbene på de så kaldte CLIN konti. CLIN står for Contract Line Items, og når der er tilført penge på en CLIN er de øremærket til bestemte formål og kan ikke umiddelbart flyttes eller bruges til andre formål.

Efterhånden som der bliver tildelt penge på de forskellige konti, kan indkøbene gennemføres. Indkøbene er på forhånd prioriteret og alt efter, hvor mange penge de enkelte konti modtager, kan vi foretage indkøbene.

USAF er som så mange andre ramt af besparelser, og de forskellige indkøb er nøje prioriteret af USAF, og der bliver ikke indkøbt noget, der ikke er dækning for på konti, eller noget som ledelsen i USAF finder unødvendigt.

Indkøberne gør deres bedste for at finde de rigtige varer, og de sætter en ære i at kunne finde varerne billigere, og på denne måde spare penge for USAF. Penge, som så kan bruges på andre indkøb. Indkøbene spænder lige fra kopipapir, møbler, Arctic Gear, udstyr til Gym, film til Community Center til softguns til

SP'erne. Intet indkøb er for lille, intet er for stort. Det mindste vi har købt, var en speciel kuglepen til 3,95 \$ og noget af det største var den rullende tribune i Gym.

Så næste gang i møder en fra EOY holdet den 1. oktober om formiddagen og han ser lidt træt ud, så ved i nu hvorfor.

/Af Lars Nørgaard

*Her ses indkøberne Brian Sutinen, Jens Ulrik Andersen og Finn Christophersen.
Fotograf: Lars Nørgaard*

Vidste du at...

Der har været i alt 22 skibsanløb i den forgangne havnesæson. Det er næsten dobbelt så mange anløb som i 2010. Første skib anløb den 29. juni og det sidste sejlede fra Thule den 20. september.

Hej haj!

Somniosus microcephalus – det er vist bare "nice to know", at det er den latinske betegnelse for grønlandshajen. Men sjovt nok betyder det faktisk "den søvnige med det lille hoved" og det er lige, hvad det er.

Det er tirsdag aften den 26. juli, skyfri himmel og ingen vind, så forudsætningerne for en god aften på vandet er helt sikkert til stede. De fleste medarbejdere på basen bevæger sig oftest ud på vandet via GC's turbåd "Blue Jay", men jeg skal ud på "Kumak", en tømmerflåde, der ligger for svaj ved bugten i Dundas på omkring 25-30 meters vand.

Tømmerflåden blev bygget i 2007 af tømmerne Jimmy Bedsted Jeppesen og Thomas Poulsen, der til sammen investerede små kr. 3.000 i materialer. Ideen kom sig af, at de havde været med en kollega ude og sejle, hvor de havde fanget en grønlandshaj, og de ligeledes havde talt med dykkere ved havnen, som havde observeret hajerne. Det gav tømmerne, der også er ivrige lystfiskere privat, inspiration til at bygge flåden, for nu skulle der godt nok fanges hajer i Pituffik!

Resultatet heraf blev en tømmerflåde på 3,5x6 meter, stor nok til at hive en haj op på og stadigvæk have plads til 4-6 personer ombord. Til at starte med var der 12 tønder under flåden, men dette resulterede i, at et hjørne kunne komme under vand, når der var et par hundrede kilo på krogen og personerne ombord alle stod i det samme hjørne af flåden for at betragte fangsten. Med den oplevelse in mente blev der sat yderligere 4 tønder under, så nu kan den bære

alle uden, at fødderne bliver våde - også ved den store fangst.

Flåden er tøjret med tov og ankerkæde til en betonblok på havbunden a'la den slags barakkerne står ovenpå. Flåden søsættes hvert år i starten af juli måned, og kommer op igen til stormsæsonen (den 15. sept.) for at undgå at blive mast i isen. Eventuelt før det, hvis der begynder at danne sig is på flåden, for så vil det være for farligt at bevæge sig rundt på den, og specielt hvis der kæmpes med en haj samtidigt.

Råddent sælkød og fugleådsel på krogen

Nå, men tilbage til tirsdag aften. Vi sejler ud til tømmerflåden af 2 omgange i en lille jolle, som drengene har fået fra Station Nord mod en flaske whisky med tilhørende sodavand. Vi er 6 personer ombord på

tømmerflåden, hvor Jimmy Bedsted Jeppesen og Martin Andersen nok er de mest erfarne indenfor dette. Det er helt tydeligt at fornemme, hvor meget de går op i deres hobby og den ene lystfiskerhistorie afløses af den anden. Ikke et ord om, hvor meget 20 centimeter egentlig er...

3 stænger og kroge bliver gjort klar med en stor portion gammel, råddent sælkød og fugleådsel, der har ligget i en spand på flåden de sidste par uger. En fæl lugt breder sig og det er helt bevidst af Jimmy, at der bruges gummihandsker til at håndtere dette beskidte job. Selve snøren bliver forlænget med omkring 5 meters stålwire (et forfang), da hajen nemt kan rive/skære en almindelig fiskesnøre over på dens skind - på trods af, at snøren er noget tykkere end, hvad jeg tidligere har set af fiskesnører. Ca. en meter over krogen med madding påsættes der et blylod, der vejer et par hundrede gram.

Så er vi ved at være klar og nu er der blot tilbage at vente, og vente og vente... Erfaringen fortæller Jimmy og Martin, at der typisk går en times tid, før der er bid - duften af det rådne kød skal lige spredes i vandet, så vi tager plads på stolerækken ombord og finder madpakkerne frem.

3 timer senere, 2 "hug" (hvoraf den ene kostede en krog), viser klokken nu 21.15, og det er så småt ved at være slut for i aften. Vejret er perfekt, solen går ikke ned, men vi skal jo alle tidligt op på arbejde og har desværre ikke fået det, vi kom efter - en haj, en kæmpe grønlandshaj!

Vi begynder alle så småt at samle vores ting sammen, alt imens vi aftaler, at vi bare må af sted igen i morgen aften, vejrudsigten ser fin ud, så det er aftale.

Men ligesom Jimmy og Martin skal til at hive stængerne op som det sidste, der pakkes sammen, er der bid hos Martin. Jublen vil ingen ende tage hos os "turister" og kameraerne er klar. Martin får hurtigt bæltet om maven til at sætte fiskestangen i, for på den måde bedre at kunne styre og holde fast i den. Det er meget vigtigt, at når hajen "hugger", så må der ikke slækkes på snøren overhovedet, for dette vil medføre, at hajen kan sno sig så langt op langs stålwiren, at den kan bide fiskesnøren over.

Martin kæmper med hajen

Nu bliver det spændende... I det klare vand, kan vi se monsteret, der hales til vandoverfladen. Det er ikke fordi, at den gør synderligt meget modstand, men tung er den jo og sløvt vrider den sig rundt. Jimmy får kraftige handsker på og løsner fiskesnøren, så han nu holder hajen direkte i stålwiren, der bliver snoet et par gange rundt om rækværket - for en sikkerheds skyld. Mærkerne i rækværket viser tydelige spor fra tidligere fangster.

Endelig kommer den til overfladen, hvor øjet ses som den "røde klump"

Martin og Michael Nees Sørensen kæmper i et par minutter med at få en løkke rundt om hajens hale, så der er hold i dyret fra begge ender. Det lykkedes og ned kommer landgangsbroen, så hajen kan trækkes op i halen ved hjælp af en stålwire med spil, der er monteret på tømmerflåden - det er virkelig gennemtænkt det her, og det er ikke udstyret, lystfiskerne går ned på.

Løkken er her rundt om halen, så dyret kan trækkes op med spillet

Få minutter senere ligger dyret der - et par hundrede kilo og 2 meter og 84 centimeter lang, som Martin spartansk beskriver det; "en god mellemstørrelse" - okay, for mig er det en kæmpe krabat og hold da op, hvor er den ikke særlig charmerende at se på og røre ved, men spændende og fascinerende er det alligevel. Skindet er som det groveste sandpapir og kroppen ret hård at trykke på.

Dens øjne ligner 2 betændte klumper østers, hvis man overhovedet kan forestille sig det. På lige præcis dette dyr, som det eneste i hele verden, vokser der sig en parasit/krebsdyr i øjnene, som danner arvæv og dermed gør hajen næsten blind. Forskere mener, at det kan være det nedsatte syn, der gør hajen langsom og sløvhed formentlig er for at spare på dens energi i de kolde arktiske vande, som den lever i.

Siden 2009 har Jimmy, Martin, Thomas og Rune Jacobsen ført logbog over deres fangster af grønlandshajer ved Pituffik. Via DLO'en er de kommet i kontakt med en biolog hos Det Grønlandske Naturinstitut under Selvstyret, der indsamler og registrerer oplysninger vedr. grønlandshajer. Af samme grund får drengene hvert år tilsendt en portion mærker, de skal bruge til at sætte i hajerne. Mærkerne er nummererede og registreres ligeledes med dato og sted for fangst samt længde på hajen. Mærket sættes i hajen lige ved rygfinnen og skal ca. 3 cm ind i spækket. Hajen reagerer slet ikke på, at den bliver mærket og tilbage er der blot en grøn plasticpind, der stikker små 10 cm ud ved finnen.

Mærket ses her i målestok med en blyant

Fortsættes næste side...

Fortsat fra forrige side...

Alt imens er krogen pillet ud af hajens mund, og der er lige en kort stund til det obligatoriske billede af fiskeren med sit "trofæ", og en chance for os andre til igen at røre ved den og tage endnu flere billeder - men køn er den nu ikke.

Mærket sidder lige ved rygfinnen

I og med, at hajen lever i de arktiske farvande og på dybder op til 2 km, er der desværre ikke meget forskningsmateriale tilgængeligt omkring hajen. Faktisk ved man ikke engang, om den ligger æg eller føder levende unger eller andre oplysninger omkring dens yngleforhold. Man vurderer dog, at grønlandshajen kan blive op til 200 år gammel, idet der tilbage i 1936 i Umanakfjorden blev mærket en haj på 2 meter og 62 cm, som igen i 1952 blev fanget i Upernavik Distriktet. Den blev nu målt til at være 2 meter og 70 cm - altså kun godt 8 cm længere på 16 år!

Af samme grund kan man konstatere, at de må kunne blive meget gamle,

Det lugter lidt af "Dødens gab"...

når de bliver så lange som eksempelvis den, vi har liggende foran os på 2 meter og 84 cm, hvilket som nævnt kun er en "god mellemstørrelse". Drengenes rekordfangst er på 3 meter og 43 cm - endda to stk. af denne størrelse. En gang har de oplevet at fange en, der var +4 meter, men da de kun var 2 personer ombord, kunne de ikke hive den op, og dermed hverken måle eller mærke den. Den var simpelthen for tung.

Til slut skal hajen nu tilbage i vandet og fortsætte sit liv som om, at intet var hændt. Den svømmer lidt forvirret rundt i vandoverfladen i et halvt minuts tid, for derefter at forsvinde i dybet. Det er endnu ikke lykkedes drengene at fange en allerede mærket haj, så der må være mange af dem. Her er ingen anden erhvervs- eller fritidsfiskeri i øvrigt, og fangerne går langt uden om hajen, da dens kød er giftigt på den måde, at det virker meget kraftigt berusende. Først efter en lang koge-, tørre- og igen kogepoces kan det spises.

I begyndelsen af det nittende århundrede fangede grønlænderne en

del hajer, da man havde lavet vellykkede forsøg med udbrænding af tran fra dens lever. Dog var fiskeriet drevet meget primitivt fra kajaker, robåde og huller gennem isen, og det var svært at oppebære en nogenlunde antagelig produktion. Senere hen tog torske- og rejefiskeriet over, og når man alligevel ikke - med succes - kunne spise kødet uden en lang og tidskrævende forarbejdning, gik produktionen i sig selv.

Martin Andersen med sit "trofæ"

I de seneste år, er der dog tekstildesignere, der har vist interesse i grønlandshajens skind, da det er ekstremt slidstærkt, hvorfor det vil kunne benyttes til sko, tasker og lignende. Så hvem ved - måske bliver det en trend indenfor nogle år.

Indtil da, var dette beretningen om "den søvnige med det lille hoved" og hvilken en. Stor tak til Jimmy og Martin for at dele ud af deres lystfiskererfaringer i Pituffik. Nu ved jeg i hvert fald, hvad 2 meter og 84 cm er!

/Af Mette Winther Eriksen

Gokart arrangement

Fredag den 5. august om aftenen mødtes Brøndum, MTH og tre GC-hold hinanden til et ræs på gokart-banen. 30 personer skulle køre om kap a' la Le Mans i uafbrudt to timer.

De fem hold skulle hver især sørge for at skubbe gokartene i gang, påfyldning af benzin og eventuelt skifte dele, hvis der var behov for det. Hvert hold havde en teamleder, som også holdte øje med, at hver chauffør ikke kørte mere end 20 minutter ad gangen - hvis dette skete, blev der tildelt straf, der bestod i at køre et par omgange i pit'en, dette kostede jo minutter i det samlede regnskab.

Vinderholdet, der høstede pokalen, var fra GC og hed "551". De nåede at køre i alt 154 omgange på to timer. Dernæst kom Brøndum med 148 omgange og tredjepladsen gik til Casper Boller Jensens hold, der nåede 147 omgange, så det var tæt løb.

Brøndum sponsorerede vinderholdet en middag i klubben – men mon ikke håneretten var det vigtigste efter sådan en aften, hvor en masse tilskuere også hyggede sig.

Tony Brandt, Torben Handman og Marius Lind Lange (fra DLO-kontoret) sørgede for, at alle sikkerhedsforanstaltninger blev overholdt, og det hele foregik efter reglerne. Dermed blev der også en slags firmasport for en bemærkning i Thule.

/Af Mette Winther Eriksen

Vinderholdet "551" ses ovenfor med pokalen i midten og til venstre er holdet fra Brøndum på 2. pladsen og 3. pladsen til højre, der gik til Casper Boller Jensens team.

Mens vi venter...

Det er en stor dag i dag onsdag den 29. juni 2011. Det første skib, Arina Arctica fra Royal Arctic Line (RAL) i Ålborg anløber Thule, og kan tidligt på dagen spottes ude ved øen "Heksepatten". Vi er mange, der har fulgt med i fartplanen på RAL's hjemmeside, og ikke mindst fotos fra webkameraet ombord med "live skibspositioner", hvilket i øvrigt netop var blevet installeret på Arina Arctica inden afgang fra Ålborg den 18. juni. Skibet var lige et smut forbi Nuuk efter mere gods, før de sidste tre en halv dages sejlads mod Thule.

Når der kommer skib til Thule, lugter det lidt af jul. Vi mærker det alle sammen, når BX'en, Food Warehouse, Deli'en, Klubben og diverse private lagre af mad og drikkevarer svinder ind, og vi må leve af det samme i lang tid, stakkels, stakkels os.

Når først skibet er lagt til kaj i Thule, er det som at trykke på en knap og hver enkelt medarbejder på havnen ved nøjagtig, hvad deres opgave er og hvornår. Det samme indtryk har skibets kaptajn Kristian Friis Hansen, der altid ser frem til at anløbe Thule, omend det er 10 år siden, han sidst var her. Serviceniveauet er meget højt og der er stor hjælpsomhed overalt i GC.

Kaptajn Kristian Friis Hansen på broen

Eksempelvis fortæller han, at RAL samtidigt med Arinas anløb i Thule havde problemer med et andet skib, der lå i Nuuk og ikke kunne sejle videre uden en bestemt reservedel, som Arina tilfældigvis sejlede rundt med. Inden nogen så sig om, havde Port Operation supervisor Torben Kristensen fået arrangeret næsten kurérpost til Nuuk med reservedelen, så det gerne skulle være i Nuuk allerede torsdag aften.

Besætningen ombord på denne tur til Pituffik består af 17 personer i alt; 4 grønlandere, 2 færingere og resten danskere. Ud af denne besætning er der 2 kvinder med, en stewardesse og en kokkeelev. Eleverne, der ansættes i RAL er fortrinsvis grønlandere, men det er dog ikke noget krav fra virksomhedens side. Det er tydeligt at mærke for en udefrakommende, at der hersker et godt arbejdsmiljø ombord, stemningen er fri og folk trives. Kristian fortæller også, at det er meget vigtigt for ham som "commander ombord", at hans medarbejdere har det sjovt - også selvom de er på arbejde.

Kristian startede i 1968 på søfartsskole i Svendborg, og i årene efter fulgte der jobs som dæksdreng på verdenshavene, tid på navigations-skole og startede i 1980 som styrmand i det daværende KGH (Kongelig Grønlandsk Handel). Privat er det den "klassiske historie" med sømanden, der møder sin pige i Svendborg, og efterfølgende bliver gift og får børn med. Til næste år fylder Kristian 60 år, men han har endnu ikke helt besluttet, hvornår han vil gå på pension.

Kristians kontor og kahyt

Rederierne kan spare en del udgifter ved selv at stille med en turguide / hjælpenavigatør på krydstogtskibene langs den Grønlandske kyst, så det er da en mulighed for ham kombineret med hans pension, hvis savnet af farvandet skulle blive for stort for sømanden.

Sammenlagt har han sejlet 31 år i de grønlandske farvande og har altid været betaget af de daglige udfordringer til havs omkring Grønland som følge af tåge, issejlads, ekstreme vejrforhold for slet ikke at glemme, at søkortene over Grønland ikke umiddelbart er så fuldstændige og præcise som i andre farvande.

Kristian fortæller i samme forbindelse, at sidste vinter var den første nogensinde, hvor de kunne sejle i Diskobugten hele sæsonen. Vejr- og isforholdene er blevet mildere med årene, og ligeledes har han også bemærket, at bestanddelen af hvaler og andre truede dyrearter er vokset. De ser dem i hvert fald oftere, og mødte faktisk også et par svømmende isbjørne undervejs på denne tur til Thule. Men han er dog ikke i tvivl om, at der er noget ravsuskende galt med den globale opvarmning på disse kanter...

Tilbage til Thule... Kristian fortæller, at det faktisk er meget afslappende og fredeligt for de fleste i besætningen at ligge stille her i Thule, idet satellitten som de normalvis får data- trafik fra ude på havet, ligger så lavt, at skibet lige præcis ikke kan nås, når det ligger i havn hos os. Med andre ord, så er der ingen, der kan "genere" dem, når skibet ikke er online. Dermed bliver der også lidt tid til at lege turist på og omkring basen, så en stor del af besætningen tog en tur til Dundas og sluttede sightseeing i TOW klubben - det er nok også den klassiske historie for en turist på basen.

Fire Department havde under skibets ophold i Thule været på en rundvisning - en såkaldt "familiarization", så den enkelte brandmand kan være lidt forberedt på indretningen ombord, hvis de skulle blive kaldt ned til skibet på en brand-/redningsopgave.

Efter 2-3 dage ved kajen i Thule er de kommet af med de godt 125 containere, som de havde med til os - Kristian kalder det gaver - og retur-sejladser går direkte til Nuuk, hvor han afmønstrer og turen fortsætter hjemover til Svendborg for de næste 6 uger. Det er den normale turnus, 6 uger ude og 6 uger hjemme.

Arina Arctica losses

Kristian har en kaptajnskollega, som han blot skal få fartplanerne til at gå op med, så der sidder ingen medarbejdere på en operationsafdeling og planlægger "hen over hovedet på dem". Det er meget struktureret og alligevel så fleksibelt, at man nemt finder ud af det sammen med den afløsende kollega. Sådan gælder det faktisk for alle i besætningen. De har hver især en "makker", de blot skal dele fartplanen med set over et helt år.

Når de er til havs har Kristian en overstyrmand, en førstestyrmand og en andenstyrmand til at tage vagter på broen døgnet rundt. De har altid en såkaldt "bagvagt" på tilkald, hvis de har brug for assistance under sejladser af en eller anden årsag. Denne bagvagt er altid Kristian som skibets kaptajn, og det sker da, at han bliver kaldt på broen, ofte er det grundet isfyldt farvand eller tåge, for så kan der være brug for ekstra udkigsvagter.

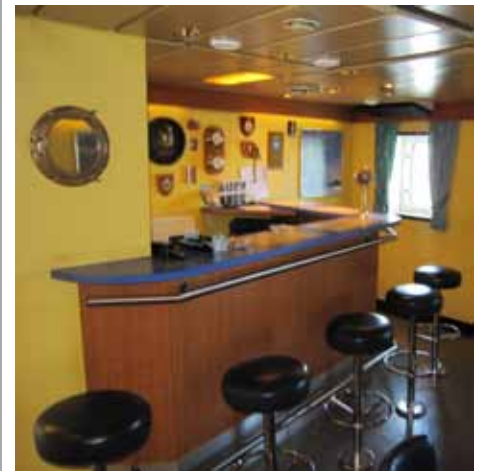

Kristian ses her på kajen sammen med Brian Sutinen og Torben Kristensen

Ellers er Kristians job som kaptajn blevet meget mere administrativt end det var før i tiden. Han fortæller, at sikkerheden ombord altid har

været højt prioriteret, men i gamle dage lå der ingen registrering og dokumentation i det. Nu fyldes meget af tiden med rapporter, tjeklister og lignende, så det kan være lidt "tungt" nogle dage.

En ting bliver der dog tid til hver dag, og det er mellem kl. 17.00 og 17.30, hvor baren er åben og hele besætningen mødes dér i en halv time - og kun en halv time. Det er tilladt for dem at nyde en øl eller et glas vin (dog ikke de vagthavende), men så er festen også slut. Alligevel en god tradition, hvor alle mødes og sludrer om vind, vejr og dagen, der er gået.

Baren, hvor hele besætningen mødes hver dag kl. 17.00

Mit besøg på den 110 meter lange Arina Arctica er ved at være slut for nu, men det har været spændende at se skibet indefra og få beretninger om, hvordan sådan en flydende arbejdsplads fungerer - ikke mindst i de arktiske forhold, og så er vi sikkert mange, der siger "tak for gaverne" til Kristian og resten af besætningen.

/Af Mette Winther Eriksen

Jubilæumsfest i GC

Den 5. august blev GC medarbejdere, der har opnået 5 og 10 års jubilæum fejret i Iglo Inn. Der var 6 jubilarer med til festen og blev lykønsket af rigtig mange kolleger. Jubilarerne fik ligeledes mange gode og sjove ord med på vejen af deres nærmeste arbejdsledere som tak for deres indsats gennem årene.

Det var et rigtigt godt arrangement og en aften, hvor der blev hygget og snakket i mange timer. Aftenens menu var virkelig flot og bestod af tre slags kød, forskellige grøntsager og saucer, flødekartofler, blandet salat samt pasta og forskellige varme tærter og quicher. Til kaffen blev der serveret småkager og ikke mindst islagkage. Det var ikke en fest, hvor man gik sulten hjem fra!

I det følgende kan i læse lidt om jubilarerne fra festen, og fremover vil der her i bladet være en lignende præsentation af jubilarerne fra de to årlige jubilæumsfester.

Tømrer Thomas Poulsen kunne den 23. april 2011 fejre 10 års jubilæum i GC. Thomas, der egentlig stammer fra Færøerne, købte i 2003 et hus fra 1918 i Havdrup på Sjælland, som han sidenhen har brugt de fleste ferier på selv at istandsætte. Når der er tid tilovers - både i Danmark og i Thule, kan Thomas godt lide at fiske, og er også én af forgangsmændene for tømmerflåden i Thule.

Axapta Specialist Jan Buhl Andersen kunne den 13. april 2009 fejre 10 års jubilæum i GC. Ved de seneste afholdelser af jubilæumsfester, har Jan ikke været på basen, hvorfor han

Her ses de seks jubilarer foran Iglo Inn. Fra venstre er det Thomas Poulsen, Jan Buhl Andersen, Rene Stampe Jensen, Jens Mathiesen, Hans Aage Lund (Oscar) og Jesper Eriksen

først fejres i år.

Jan er opvokset og bor stadig i Silkeborg, hvor han nyder at køre på sin motorcykel og tage rundt på ture med motorcykelklubben eller bare når trangten melder sig. Jan har bestredet en del forskellige stillinger i GC lige fra Material Control Specialist og Hazardous Material Specialist til Warehouseman og Axapta Controller, og han er stadig glad for at være en del af GC og bo i Thule. I Thule nyder Jan (til tider) naturen selv om, som han selv siger, at det nok er verdens mest fotograferede klump jord.

Den 14. juni 2011 kunne IT Operation Specialist Rene Stampe Jensen fejre 5 års jubilæum. Rene stammer oprindeligt fra Herning, men er nu bo-

siddende i Randers. Rene ynder at bruge tid i Gym, men desværre falder det ikke altid heldigt ud, så når ikke Rene er skadet, ynder han også at tage på vandreture i bjergene i Europa, spille håndbold, tage til Le Mans, og er ligeledes en ivrig fotograf - både på og udenfor Thule.

Hazardous Material Specialist Jens Mathiesen - også kaldet DRMO'ens "Benjamin", havde den 19. april 2011 5 års jubilæum i GC. Jens stammer fra Århus, men bor nu i Nakhoratchashima i Thailand med sin kone og 5 børn, hvoraf et er eget afkom. Jens holder meget af at spille musik i sin fritid, fortrinsvis på strengeinstrumenter og ynder også at mødes med andre i GC's øvelokale.

Hazardous Material Specialist Hans Aage Lund - alias Oscar kunne den 29. november 2010 fejre 10 års jubilæum i GC.

Oscar stammer oprindeligt fra Horsens, interesserer sig for motorcykler, er gift og bor i Mactan Cebu på Filippinerne med sin kone og 2 børn. I Thule nyder Oscar at tage i sommerhus i Dundas, et hus som han sammen med flere kolleger selv har istandsat. Oscar har for nyligt fundet interesse for fjernstyrede biler, så det går der også en del fritid med "sammen med drengene".

Kok Jesper Eriksen kunne den 25. februar 2011 fejre 10 års jubilæum i GC. Jesper har været på basen siden november måned år 2000, kun afbrudt af en fratrædelse i 2002, der nøjagtig varede 3 måneder og 14 dage - så kom Jesper tilbage og har været her siden.

Jesper er gift og bor i Bangkok med sin kone og 2 børn på 2 og 5 år. Jespers store fritidsinteresse er poker og han mener selv, at "han er basens bedste" - så hvis nogen tør udfordre ham, er her en opfordring dertil.

/Af Bettina Kjær Jensen & Mette Winther Eriksen

Vidste du at...

Jvf. Bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr i Grønland nr. 141 af 27/3 1979 § 39 (Færdselsloven), må motorredskaber (herunder dumpere) ikke fremføres med højere hastighed end 30 km/t.

*Onsdag den 14. september om formiddagen dukkede denne store hanbjørn op ved basen. Bjørnen vandrede langs foden af Nordbjerget i retning mod fjorden. Undervejs faldt den igennem søen ved tankfarmen, og fornøjede sig efterfølgende med at rulle sig i sneen. Varselsskud fra Den Danske Betjent bekymrede den ikke så meget, men dens tur ud på sikker afstand fra basen blev fulgt meget nøje - på forsvarlig distance - af SP'erne, DLO'en og Den Danske Betjent.
Fotos af Lars Iversen (DLO-kontoret)*

Sprogblomster

Siden jeg begyndte at undervise vores grønlandske lærlinge i januar i år, har jeg fået mange spørgsmål hen ad vejen; hvordan går det, lærer de noget, hvad laver I osv. Der har været en stor interesse for det, og det har været meget positivt. Derfor vil jeg også gerne skrive nogle linier omkring mine erfaringer indtil nu.

Jeg ankom til Thule i november 2010. Et halvt år inden blev jeg færdiguddannet på Københavns Universitet som cand. mag i engelsk. Samtidig med min uddannelse har jeg gennem de sidste 10 år bl.a. undervist på aftenskole, så jeg har en lang erfaring med at undervise folk i et fremmedsprog.

Jeg havde i forvejen gjort mig nogle tanker omkring at skulle til Thule og undervise nogle elever, der var på mange forskellige stadier i deres danske og engelske sprog. Jeg følte mig godt klædt på, da meget af min erfaring fra aftenskole er at undervise på mange forskellige niveauer. Det er ikke nødvendigvis svært, men en meget langsom og proces, så jeg var forberedt på nogle lange timer. Heldigvis blev det hele gjort til skamme, da jeg endelig begyndte undervisningen, for det var slet ikke så slemt som jeg frygtede.

Mange af os genkender sikkert fornemmelsen, når vi skal tale enten engelsk, tysk eller et andet fremmedsprog vi har brugt nogle år på at lære, og derefter måske ikke har brugt i noget tid. Nogle af os kaster os ud i sproget og det betyder ikke så meget om vi får en knackwurst eller bratwurst på den tyske rasteplads,

så længe vi får noget at spise. Andre af os er knap så modige, vi bliver nervøse, stammer måske lidt og tager os god tid til at tale sproget. På den måde kan vi nå at oversætte den danske sætning, vi har i hovedet, til det sprog vi nu skal tale. Vi går forsigtigt frem og går let i stå, når det går op for os, at den sætning vi er i gang med at fremstamme slet ikke giver mening - eller finder ud af det på den hårde måde på den franske restaurant, hvor du regnede med at få en bøf, men ender med kalvenyrer.

Vi er selv meget bevidste omkring det at tale et fremmedsprog, især hvis vi ikke har talt det i flere år, men jeg tror ikke vi tænker så meget over, at det er akkurat den samme situation mange af vores lærlinge står overfor, når de skal tale dansk. Vi kan være hurtige til at dømme en person til at tale dårlig dansk, bare fordi personen ikke vælter sig ud i sproget. Vi tænker ikke over, at personen måske sagtens kan tale dansk, men er usikker og tør ikke sige noget, fordi der ikke er træning nok. Det er lidt det samme, som får os til at pege på menukortet i udlandet i stedet for bare at sige hvad vi skal have, for tænk hvis det nu er forkert, så tror de jo jeg er dum (eller også vil du bare være sikker på at få en bøf denne gang).

Men du er ikke dum, du behøver bare træning og en vis portion selvtillid. Derfor ser jeg selvtillid som en vigtig faktor indenfor sprogundervisning. Du kan tale et sprog nok så flot, men hvis du bilder dig selv ind, du er et fjols til at tale det, kommer du ingen vegne. Derfor arbejder jeg meget på at sørge for at vores lærlinge får

den nødvendige selvtillid. En større selvtillid vil altid munde ud i at man tør prøve noget mere og det er i den situation det virkelig tager fart med at få trænet sit fremmedsprog. Der kan da sagtens snige sig nogle fejl ind, men lad os være ærlige og sige, at der er meget få af os, der taler rigsdansk. Der vil altid snige sig fejl ind, selv i vores eget sprog, og det skal der også være plads til.

Det, der glæder mig ved at arbejde med vores lærlinge er, at selv om de måske ikke har træningen i at tale dansk, så har de lysten til at lære, og derfor er du også meget velkommen til at hjælpe. Stil spørgsmål, men giv dem også tid til at svare, lad være med at rette hvert andet ord, det giver mere usikkerhed i stedet for at hjælpe, og lad være med at grine af dem. Det tager tid at lære et sprog, prøv selv at tænke på hvor gammel du selv var før du beherskede dansk, så giv dem tid, tal med dem, hvem ved - måske kan du også lære lidt af dem, når først der er åbnet op.

Jeg har nydt at undervise i næsten et år på Thule, og jeg kan sagtens se små fremgange, når vi sidder i klasselokalet. Nogle er mere åbne for at prøve at tale og nogle har fået rettet lidt på deres sprog. Det, der er vigtigt er, at lysten til at lære er til stede og det er den. Dermed er der altid noget at bygge på.

/Af Anders Berg Petersen

Fotos af Walther Toft

Det Gastronomiske Selskab

Med seneste arrangement den 17. september er foreningen nu oppe på at have afholdt 11 i alt - med hvert sit tema.

Er du interesseret i at vide mere om medlemskab af foreningen for gourmet mad, fantastiske vine og det gode selskab, kan du kontakte Finn Christophersen på fch@gc.gl.

Vidste du at...

Arrangementet "Operation Julemand" med forskellige boder, auktioner og sjove aktiviteter foregår den 19. november i Community Center. Alt sammen med det gode formål at samle penge ind til julegaver til børnene i distriktet.

FIF VALG 2011

VIL DU VÆRE MED I FIF?

STIL OP TIL DET KOMMENDE VALG OG VÆR MED TIL AT
GØRE HVERDAGEN BEDRE PÅ THULE

FIF STÅR FOR FRITID, INDKVARTERING OG FORPLEJNING

FIF RÅDER BLA. OVER VELFÆRDSFONDENS MIDLER
OG DELTAGER MED INPUT TIL SU-MØDER

SEND EN EMAIL TIL FIFUDVALG@GC.GL
SENEST DEN 15. OKTOBER

*Hele 120 personer deltog i det
årlige Polar Bear Swim, der
blev afholdt over 2 lørdage i
august måned.*

Forsidebillede:
Mette Winther Eriksen

Bagsidebillede:
Community Center

Redaktion:

Udgiver:

Ansvarshavende:

Redaktør:

Site Management Support
sitemgmtsupport@gc.gl

Greenland Contractors
DK - 3970 Pituffik

Inge W. Bülck

Mette Winther Eriksen